

КОМІТЕТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України

вул. М. Грушевського, 5, м. Київ, 01008, www.rada.gov.ua

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ВИСНОВОК

на проект Постанови Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з розслідування фактів можливої корупції в правоохоронних і судових органах», внесений народним депутатом України Власенком С. В. (реєстр. № 13377 від 17.06.2025)

Комітет на засіданні 18 червня 2025 року (протокол № 233), згідно з електронною резолюцією Голови Верховної Ради України Стефанчука Р. О. від 17 червня 2025 року (електронна картка документа (1916895), розглянув проект Постанови Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з розслідування фактів можливої корупції в правоохоронних і судових органах», внесений народним депутатом України Власенком С. В. (реєстр. № 13377 від 17.06.2025).

Відповідно до частини третьої статті 89 Конституції України, частини першої статті 1, частини першої статті 4 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України» та частини першої статті 87 Регламенту Верховної Ради України, Верховна Рада України для проведення розслідування з питань, що становлять суспільний інтерес, утворює тимчасові слідчі комісії, якщо за це проголосувала не менш як одна третина від конституційного складу Верховної Ради України.

Комітет зазначив, що вимоги до складу тимчасової слідчої комісії визначені положеннями статті 4 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України» та частинами другою – п'ятою, сьомою та восьмою статті 85, частинами другою та третьою статті 87 Регламенту Верховної Ради України.

Так, кількісний склад тимчасової слідчої комісії формується з урахуванням принципу пропорційного представництва депутатських фракцій (депутатських груп). Пропозиції щодо кількісного та персонального складу тимчасової слідчої комісії подаються депутатськими фракціями (депутатськими групами) у п'ятиденний строк з дня направлення до них звернення ініціатора (ініціаторів) утворення тимчасової слідчої комісії. У складі тимчасової слідчої комісії може бути представлено не менш як по одному народному депутату України від

кожної депутатської фракції (депутатської групи). Якщо депутатська фракція (депутатська група) не запропонувала у встановлений строк представників для роботи в тимчасовій слідчій комісії, то комісія створюється без участі представників цієї депутатської фракції (депутатської групи).

Верховна Рада України у постанові про утворення тимчасової слідчої комісії визначає, зокрема, назву тимчасової слідчої комісії, її завдання і коло питань, що підлягають розслідуванню, кількісний і персональний склад тимчасової слідчої комісії, голову та заступника голови тимчасової слідчої комісії. На посаду голови тимчасової комісії не може бути обраний голова комітету. Голова тимчасової слідчої комісії, заступник голови та секретар комісії не можуть бути членами однієї депутатської фракції (депутатської групи).

Секретар тимчасової слідчої комісії обирається на першому засіданні тимчасової слідчої комісії із числа її членів шляхом таємного або відкритого голосування більшістю народних депутатів України від складу тимчасової слідчої комісії, затвердженого Верховною Радою України.

Положеннями частини восьмої статті 4 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України», частини першої статті 14 Закону України «Про статус народного депутата України», частини сьомої статті 87 Регламенту Верховної Ради України передбачено, що народний депутат України за погодженням з відповідною депутатською фракцією може бути обраний членом не більше двох тимчасових слідчих комісій.

1. Щодо змісту проекту Постанови (реєстр. № 13377) Комітет зазначив таке.

1.1. Згідно з назвою та пунктом 1 проекту Постанови пропонується утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з розслідування фактів можливої корупції в правоохоронних і судових органах (далі – Тимчасова слідча комісія).

Своєю чергою, основними завданнями Тимчасової слідчої комісії, відповідно до пункту 2 проекту Постанови, пропонується визначити:

«1) збір, аналіз та перевірка інформації щодо можливих фактів корупції у діяльності органів прокуратури, Національної поліції, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро, інших правоохоронних органів та судів усіх рівнів;

2) оцінка ефективності дій відповідних органів у розслідуванні корупційних правопорушень, а також виявлення системних недоліків, що сприяють безкарності або зловживанням;

3) вивчення обставин неправомірного впливу, координації дій зацікавлених осіб чи конфлікту інтересів у діяльності представників правоохоронних і судових структур при розгляді справ, пов'язаних з корупцією, бізнесом або політикою;

4) підготовка та подання Верховній Раді України пропозицій щодо змін до

законодавства, спрямованих на посилення прозорості, відповідальності та незалежності правоохоронних і судових органів;

5) залучення потерпілих, експертів, журналістів-розслідувачів та представників громадських організацій до публічних обговорень для забезпечення відкритості та об'єктивності розслідування;

6) моніторинг виконання рішень органів влади щодо антикорупційної реформи в системі правосуддя та правоохоронної діяльності;

7) підготовка підсумкового звіту з викладенням встановлених фактів, висновків та рекомендацій, який має бути представлений Верховній Раді України для прийняття відповідних рішень Верховною Радою України».

З огляду на це Комітет зазначив, що відповідно до положень статті 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією України межах і відповідно до законів України.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19 Конституції України).

Положеннями пункту 33 частини першої статті 85 Конституції України передбачено, що до повноважень Верховної Ради України належить здійснення парламентського контролю у межах, визначених Конституцією України та законом.

Так, колегіальним тимчасовим органом Верховної Ради України, завданням якого є здійснення парламентського контролю шляхом проведення розслідування з питань, що становлять суспільний інтерес, є тимчасова слідча комісія (частина третя статті 89 Конституції України, частина перша статті 1 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України»).

Тимчасові слідчі комісії діють на принципах верховенства права, законності, поваги та дотримання прав людини і громадянина, колегіальності, рівноправності членів комісії, вільного обговорення і вирішення питань, об'єктивності, неупередженості та обґрунтованості прийнятих рішень, висновків і пропозицій (стаття 2 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України»).

Разом з цим, положеннями частини четвертої статті 4 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України» передбачено, що тимчасова слідча комісія не може утворюватися з питань: здійснення правосуддя судом; встановлення наявності чи відсутності вини особи у вчиненні кримінального правопорушення; яке є предметом діяльності утвореної Верховною Радою України іншої слідчої комісії.

Своєю чергою, відповідно до положень частини першої статті 124, частин першої та другої статті 126, частини першої статті 127 Конституції України, частини першої статті 5, частин першої та четвертої статті 6 Закону

України «Про судоустрій і статус суддів» правосуддя в Україні здійснюють виключно суди. Здійснюючи правосуддя, суди є незалежними від будь-якого незаконного впливу. Правосуддя здійснюють судді. Незалежність і недоторканність судді гарантуються Конституцією і законами України. Вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи повинні утримуватися від заяв та дій, що можуть підірвати незалежність судової влади.

Враховуючи це, Комітет звернув увагу на позицію Конституційного Суду України, викладену ним у рішенні від 10 травня 2000 року № 8-рп/2000, а саме: Верховна Рада України здійснює парламентський контроль у різних організаційно-правових формах, зокрема, шляхом утворення тимчасових слідчих комісій для проведення розслідування з питань, що становлять суспільний інтерес (частина четверта статті 89 Конституції України), але тільки у межах, визначених Конституцією України (пункт 33 частини першої статті 85 Конституції України).

Разом з цим, Конституційний Суд України у рішенні від 1 грудня 2004 року № 19-рп/2004 зазначав, що: «Положення частини другої статті 126 Конституції України «вплив на суддів у будь-який спосіб забороняється» треба розуміти як забезпечення незалежності суддів у зв'язку із здійсненням ними правосуддя, а також як заборону щодо суддів будь-яких дій незалежно від форми їх прояву з боку державних органів, установ та організацій, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, фізичних та юридичних осіб з метою перешкодити виконанню суддями професійних обов'язків або схилити їх до винесення неправосудного рішення тощо».

Крім цього, Конституційний Суд України вирішуючи справу за конституційним поданням 47 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України «Про запобігання корупції», Кримінального кодексу України у своєму рішенні від 27.10.2020 №13-р/2020, врахував те, що незалежність суддів від інших органів державної влади має вирішальне значення в будь-якій демократії.

Конституційний Суд України вважає, що на законодавчому рівні повинні бути створені такі взаємовідносини, які виключали б невинуватений тиск, вплив чи контроль з боку виконавчої або законодавчої влади на судову владу та запобігали б виникненню нормативного регулювання, яке дасть змогу на законодавчому рівні контролювати органи судової влади, а також суддів при здійсненні ними функцій і повноважень, що призведе до втручання у діяльність судової влади та посягання на її незалежність, закріплену Основним законом України. Таким чином, створюючи відповідні органи, запроваджуючи відповідальність (санкції), окремі види контролю, законодавець повинен виходити з принципів незалежності судової влади, невтручання у діяльність судів та суддів.

Конституційний Суд України наголошує, що будь-які форми та методи контролю у виді перевірок, моніторингу тощо функціонування та діяльності судів і суддів повинні реалізовуватись лише органами судової влади та

виключати створення таких органів у системі як виконавчої, так і законодавчої влади.

Також, у рішенні від 11 квітня 2000 року № 4-рп/2000 Конституційним Судом України було встановлено, що «як впливає із статті 19 Конституції України та чинного законодавства, органи державної влади і місцевого самоврядування, їх посадові особи, засоби масової інформації, громадсько-політичні організації (рухи) та їх представники не повинні втручатись у діяльність прокуратури... Це стосується і Верховної Ради України, її органів та народних депутатів України. Такий висновок впливає з того, що Конституція України серед повноважень Верховної Ради України безпосередньо не передбачає здійснення контролю за діяльністю прокуратури, а правом надавати собі додаткові контрольні повноваження шляхом прийняття відповідного закону Верховна Рада України не наділена».

Окремо Комітет звернув увагу на те, що Головне юридичне управління Апарату Верховної Ради України у довідках на постанови Верховної Ради України про утворення тимчасових слідчих комісій Верховної Ради України^{1,2,3,4,5} неодноразово наголошувало на необхідності системного застосування положень Конституції України щодо розслідування тимчасовими слідчими комісіями питань, які становлять суспільний інтерес, «компетенції правоохоронних органів, прокуратури та судів, а також правових позицій Конституційного Суду України щодо змісту положень, серед іншого, статей 6, 19 Основного Закону України (рішення від 24 червня 1999 року № 6-рп/99, 7 травня 2002 року № 8-рп/2002, 18 листопада 2004 року № 17-рп/2004 тощо)».

Враховуючи вищевикладене Комітет зауважив, що проект Постанови мав бути підготовлений з урахуванням наведених положень Конституції України, законів України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії

¹ Довідка Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України до Постанови Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин, що призвели до смерті судді Автозаводського районного суду м. Кременчука Полтавської області Лободенка Олександра Станіславовича та міського голови міста Кременчука Полтавської області Бабаєва Олега Мейдановича» від 2 лютого 2022 року № 07/2-2022/30030 (823219).

² Довідка Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України до Постанови Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування смерті (вбивства) народного депутата України Полякова Антона Едуардовича» від 19 листопада 2021 року № 07/2-2021/358988 (717016).

³ Довідка Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України до Постанови Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки та оцінки стану акціонерного товариства «Українська залізниця», розслідування фактів можливої бездіяльності, порушення законодавства України органами управління зазначеного підприємства, що призвели до значного погіршення технічного стану підприємства та основних виробничих показників» від 1 лютого 2022 року № 07/2-2021/27006 (367461).

⁴ Довідка Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України до Постанови Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування можливих протиправних дій посадових осіб органів державної влади, інших державних органів та суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що могли завдати шкоди економічній безпеці України» від 14 березня 2025 року № 07/2-2025/59421 (1832433).

⁵ Довідка Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України до Постанови Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування можливих фактів порушення законодавства України у сферах культури, охорони культурної спадщини, туризму, фізичної культури і спорту» від 14 березня 2025 року № 07/2-2025/59396 (1832440).

Верховної Ради України», «Про судоустрій і статус суддів» та юридичних позицій Конституційного Суду України.

1.1.1. Крім того, у рамках здійснення контрольної функції Верховної Ради України, зокрема положеннями статті 232¹ (розділ VI Регламенту Верховної Ради України), передбачено розгляд звітів і доповідей державних органів та посадових осіб, у тому числі звітів: Генерального прокурора про діяльність прокуратури, Голови Служби безпеки України про діяльність Служби безпеки України та Директора Державного бюро розслідувань про результати діяльності цього органу за календарний рік, стан виконання покладених на нього завдань, додержання законодавства, прав і свобод людини і громадянина, а також напрями та шляхи підвищення ефективності діяльності Державного бюро розслідувань.

За підсумками обговорення звіту Верховна Рада України може прийняти відповідну постанову про взяття звіту до відома, про оцінку діяльності державного органу, посадової особи, звіт якої було розглянуто, а також у порядку, передбаченому Регламентом Верховної Ради України, прийняти інші рішення, прийняття яких рекомендується у звіті (частина сьома статті 232¹ Регламенту Верховної Ради України).

Крім цього, за підсумками обговорення звіту Директора Державного бюро розслідувань Верховна Рада України може прийняти постанову про взяття звіту до відома та визнання роботи Директора Державного бюро розслідувань задовільною чи незадовільною. У разі визнання роботи Директора Державного бюро розслідувань незадовільною таке рішення Верховної Ради України є підставою для звільнення зазначеної особи із займаної посади (частина восьма статті 232¹ Регламенту Верховної Ради України).

1.2. Згідно з підпунктом 1 пункту 2 проекту Постанови, одним з основних завдань Тимчасової слідчої комісії пропонується визначити: «збір, аналіз та перевірка інформації щодо можливих фактів корупції у діяльності органів прокуратури, Національної поліції, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро, інших правоохоронних органів та судів усіх рівнів».

З огляду на це та беручи до уваги наведені положення частини четвертої статті 4 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України», якими передбачено, що тимчасова слідча комісія не може утворюватися, зокрема, з питань: «яке є предметом діяльності утвореної Верховною Радою України іншої слідчої комісії» (підпункт 3) Комітет зазначив, що парламентом було утворено Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань розслідування можливих протиправних дій посадових осіб органів державної влади, інших державних органів та суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що могли завдати шкоди

економічній безпеці України⁶, одним з основних завдань якої є «розслідування можливих протиправних дій посадових осіб Служби безпеки України, Національної поліції України, Бюро економічної безпеки України, Державної митної служби України, Державної податкової служби України, Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Державної служби фінансового моніторингу України, Державної аудиторської служби України та суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що могли завдати шкоди економічній безпеці України».

1.2.1. Окремо, з огляду на запропоновану редакцію підпункту 1 пункту 2 проекту Постанови, Комітет привернув увагу до положень частини другої статті 7 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України», якими передбачено, що для розгляду попередньо визначених питань на засідання тимчасової слідчої комісії або її робочих груп можуть бути запрошені посадові особи (крім Президента України, суддів та суддів Конституційного Суду України), службові та інші особи, присутність яких визнана слідчою комісією необхідною.

1.3. Відповідно до підпункту 2 та 3 пункту 2 проекту Постанови основними завдання Тимчасової слідчої комісії пропонується визначити:

«оцінка ефективності дій відповідних органів у розслідуванні корупційних правопорушень, а також виявлення системних недоліків, що сприяють безкарності або зловживанням»;

«вивчення обставин неправомірного впливу, координації дій зацікавлених осіб чи конфлікту інтересів у діяльності представників правоохоронних і судових структур при розгляді справ, пов'язаних з корупцією, бізнесом або політикою».

Беручи до уваги наведене Комітет зазначив, що положеннями частини першої статті 8 Конституції України визначено, що в Україні визнається і діє принцип верховенства права.

Згідно зі сталим розумінням принципу верховенства права одним із його складників є юридична визначеність, що вимагає, з-поміж іншого, чіткості та зрозумілості норм права, зокрема в аспекті передбаченості їх змісту та правовідносин, що будуть врегульовані цими нормами (рішення Другого Сенату Конституційного Суду України від № 4-р(II)/2021 від 21 липня 2021 року).

З огляду на це, Комітет наголосив на необхідності доопрацювання підпункту 2 та 3 пункту 2 проекту Постанови в частині використання термінів: «оцінка ефективності», «відповідних органів», «системних недоліків, що

⁶ Постанова Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування можливих протиправних дій посадових осіб органів державної влади, інших державних органів та суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що могли завдати шкоди економічній безпеці України» від 12 березня 2025 року № 4299-IX.

сприяють безкарності або зловживанням», «координації дій зацікавлених осіб», «судових структур» та «справ, пов'язаних з корупцією, бізнесом або політикою».

1.4. У підпункті 4 пункту 2 проекту Постанови пропонується визначити одним з основних завдань Тимчасової слідчої комісії: «підготовка та подання Верховній Раді України пропозицій щодо змін до законодавства, спрямованих на посилення прозорості, відповідальності та незалежності правоохоронних і судових органів».

Комітет звернув увагу на положення частини другої статті 3 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України», якими передбачено, що тимчасова слідча комісія у визначений Верховною Радою України термін, але не пізніш як через шість місяців з дня її утворення, подає Верховній Раді України письмовий звіт про виконану роботу, а також підготовлені нею пропозиції щодо проектів актів Верховної Ради України, висновки, пропозиції та інші матеріали, які надаються народним депутатам України для ознайомлення.

Враховуючи це, Комітет зазначив про необхідність приведення підпункту 4 пункту 2 проекту Постанови у відповідність до частини другої статті 3 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України».

1.5. Відповідно до підпункту 5 пункту 2 проекту Постанови одним з основних завдань Тимчасової слідчої комісії пропонується визначити «залучення потерпілих, експертів, журналістів-розслідувачів та представників громадських організацій до публічних обговорень для забезпечення відкритості та об'єктивності розслідування».

З огляду на це, Комітет звернув увагу на положення частини першої статті 19 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України», якими передбачено, що посадові особи, службові особи органів державної влади, органів місцевого самоврядування, керівники (посадові особи, які виконують їх обов'язки) підприємств, установ і організацій, громадських об'єднань та окремі громадяни зобов'язані з'явитися на запрошення слідчої комісії і дати правдиві показання чи пояснення про відомі їм обставини з питань, що є предметом розслідування, у порядку, встановленому законом. Особи, запрошені для дачі показань як свідки, а також як експерти, перекладачі попереджаються у письмовій формі (розпискою) про кримінальну відповідальність за вчинення ними дій, зазначених у частині другій статті 29 цього Закону.

Крім цього, тимчасова слідча комісія має право звертатися за допомогою до органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових, службових осіб, керівників (або посадових осіб, що виконують їх обов'язки) підприємств, установ, організацій, громадських об'єднань, які зобов'язані сприяти слідчій комісії при розслідуванні визначених Верховною Радою України питань; приймати рішення про залучення експертів

та фахівців для роботи в тимчасовій слідчій комісії (пункти 6 та 7 частини першої статті 12 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України»).

Таким чином, запропонована редакція підпункту 5 пункту 2 проекту Постанови не враховує наведені положення Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України» в частині переліку суб'єктів, які можуть залучатися до роботи тимчасової слідчої комісії.

Окремо Комітет привернув увагу до того, що формою роботи тимчасової слідчої комісії є засідання, які проводяться не менше двох разів на місяць з урахуванням календарного плану роботи Верховної Ради України (частина перша статті 6 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України»).

Відтак, використане ініціатором у підпункті 5 пункту 2 проекту Постанови формулювання «залучення... до публічних обговорень» викладено некоректно.

1.6. Згідно з підпунктом 6 пункту 2 проекту Постанови, одним з основних завдань Тимчасової слідчої комісії пропонується визначити: «моніторинг виконання рішень органів влади щодо антикорупційної реформи в системі правосуддя та правоохоронної діяльності».

Комітет зауважив, що до цього основного завдання Тимчасової слідчої комісії є актуальними зауваження щодо юридичної визначеності понять «органів влади» та «антикорупційної реформи», викладених у підпункті 1.2. цього висновку.

1.7. Відповідно до підпункту 7 пункту 2 проекту Постанови основними завдання Тимчасової слідчої комісії пропонується визначити «підготовка підсумкового звіту з викладенням встановлених фактів, висновків та рекомендацій, який має бути представлений Верховній Раді України для прийняття відповідних рішень Верховною Радою України».

Своєю чергою, у пункті 8 проекту Постанови пропонується визначити, що: «Звіт Тимчасової слідчої комісії про виконану роботу заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України не пізніше шестимісячного строку з дня її утворення, який повинен містити виклад встановлених фактів, оцінку ефективності діяльності відповідних органів, а також рекомендації щодо усунення виявлених порушень».

Комітет зауважив, що ініціатором використано визначення «підсумковий звіт», проте ані Законом України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України», ані Регламентом Верховної Ради України таке визначення не передбачено.

Крім цього, після закінчення розслідування і складення звіту з мотивованим висновком і пропозиціями слідча комісія подає їх Верховній Раді України, а голова слідчої комісії або інший визначений слідчою комісією член комісії доповідає про них на пленарному засіданні Верховної Ради України.

Поряд з цим Комітет зазначив, що вимоги до висновків щодо роботи

тимчасової слідчої комісії, особливості надання тимчасовою слідчою комісією звіту щодо її роботи визначені положеннями статей 21, 22 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України», статей 87, 88 Регламенту Верховної Ради України.

Так, результати розслідування тимчасова слідча комісія викладає в звіті, який повинен містити висновки і пропозиції про факти й обставини, які стали підставами для проведення розслідування; відомості чи обставини, встановлені тимчасовою слідчою комісією, і докази, якими це підтверджується; відомості чи обставини, що не підтвердилися; факти й обставини, які не були перевірені, із зазначенням причин, з яких перевірка не здійснювалася (частина перша статті 21 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України», частина перша статті 88 Регламенту Верховної Ради України).

Також Комітет звернув увагу на пункт 1.7. додатку 1 до Положення «Про порядок роботи з документами у Верховній Раді України», затвердженого розпорядженням Голови Верховної Ради України «Про деякі питання забезпечення документообігу у Верховній Раді України в електронній та паперовій формах» від 8 лютого 2021 року № 19, яким затверджено форму акта про утворення тимчасової слідчої комісії (зразок 1.7.), пункт 8 проекту Постанови варто викласти в такій редакції:

«Звіт Тимчасової слідчої комісії про виконану роботу заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України не пізніше шестимісячного строку з дня її утворення».

У зв'язку з наведеним підпункт 7 пункту 2 проекту Постанови Комітет запропонував виключити.

1.8. Враховуючи викладені зауваження Комітет пропонує:

назву та пункт 1 проекту Постанови викласти в такій редакції:

«Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування можливих фактів корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень в правоохоронних органах, судах та органах судової влади»;

«1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань розслідування можливих фактів корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень в правоохоронних органах, судах та органах судової влади (далі – Тимчасова слідча комісія);

підпункт 1 пункту 2 проекту Постанови викласти в такій редакції:

«1) збір, аналіз та перевірка інформації щодо можливих фактів корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень у діяльності органів прокуратури, Національної поліції України, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро України, інших органів, які здійснюють правоохоронні функції, та судів усіх рівнів, крім питань здійснення правосуддя судом»;

у підпункті 2 пункту 2 проекту Постанови:

слова «корупційних правопорушень» замінити словами «корупційних або

пов'язаних з корупцією правопорушень»;

слова «що сприяють безкарності або зловживанням» замінити словами «що спричиняють безкарність або зловживання»;

у підпункті 3 пункту 2 проекту Постанови слово «неправомірного» виключити, перед словом «конфлікту» додати слово «виникнення», після слова «правоохоронних» додати слово «органів»;

у підпункті 4 пункту 2 проекту Постанови слова «правоохоронних і судових органів» замінити словами «правоохоронних органів, судів та органів судової влади»;

підпункти 5, 6 та 7 пункту 2 проекту Постанови виключити;

пункт 8 проекту Постанови викласти в такій редакції:

«Звіт Тимчасової слідчої комісії про виконану роботу заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України не пізніше шестимісячного строку з дня її утворення».

2. Щодо оформлення проекту Постанови (реєстр. № 13377) та кількісного і персонального складу утворюваної Тимчасової слідчої комісії Комітет зазначив, що до проекту Постанови додані копії звернень ініціатора утворення Тимчасової слідчої комісії до всіх депутатських фракцій, депутатських груп у Верховній Раді України.

Своєю чергою, згідно з пропозиціями депутатських фракцій та депутатських груп, що додані до проекту Постанови, пропонується обрати до персонального складу Тимчасової слідчої комісії таких народних депутатів України:

від депутатської фракції ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «СЛУГА НАРОДУ»:

Божика Валерія Івановича,

Бужанського Максима Аркадійовича – заступником голови Тимчасової слідчої комісії,

Павлюка Максима Васильовича,

Ткаченка Олександра Михайловича,

Третякову Галину Миколаївну,

Фролова Павла Валерійовича;

від депутатської фракції ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «ЄВРОПЕЙСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ» – Саврасова Максима Віталійовича;

від депутатської фракції політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» – Власенка Сергія Володимировича – головою Тимчасової слідчої комісії;

від депутатської фракції Політичної Партії «ГОЛОС» – Устінову Олександрю Юрійовну;

від депутатської групи «ДОВІРА» – Бакунця Павла Андрійовича;

від депутатської групи «Партія «За майбутнє» – Констанкевич Ірину Мирославівну;

від депутатської групи «Платформа за життя та мир» – Мамку Григорія Миколайовича;

від депутатської групи «Відновлення України» – Гнатенка Валерія Сергійовича.

Комітет зауважив, що пункти 4 та 5 проекту Постанови потребують редакційного уточнення – назви депутатських фракцій ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «СЛУГА НАРОДУ», ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «ЄВРОПЕЙСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ», політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» та Політичної Партії «ГОЛОС» та прізвища народних депутатів України мають бути записані в називному відмінку.

Враховуючи наведене, Комітет ухвалив висновок на проект Постанови Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з розслідування фактів можливої корупції в правоохоронних і судових органах», внесений народним депутатом України Власенком С. В. (реєстр. № 13377 від 17.06.2025), і прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України, відповідно до пункту 8 частини четвертої статті 20 та частини третьої статті 138 Регламенту Верховної Ради України, розглянути цей проект Постанови з урахуванням зауважень Комітету та пропозицій щодо нової редакції назви, пункту 1, підпункту 1 пункту 2, пункту 8 проекту Постанови та редакційних уточнень підпунктів 2 – 4 пункту 2, пунктів 4 та 5 проекту Постанови, та виключення підпунктів 5 – 7 пункту 2 проекту Постанови викладених у висновку Комітету, та визначитися шляхом голосування щодо цього проекту Постанови.

Співдоповідачем від Комітету на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання визначено голову Комітету.

Голова Комітету

С. В. КАЛЬЧЕНКО

